

บทที่ 4

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 : บทสรุป

เมื่อได้ศึกษารายละเอียดของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จากบทต่างๆ ที่ผ่านมาทั้งหมดแล้ว พอจะสรุปประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

สิทธิของผู้ถือหุ้นในการจัดการบริษัท กระทำได้ทั้งในลักษณะที่เป็นรายตัวบุคคลและที่ต้องกระทำร่วมกัน การประชุมผู้ถือหุ้นเป็นการใช้สิทธิจัดการบริษัทของผู้ถือหุ้นในลักษณะกระทำร่วมกัน

การประชุมผู้ถือหุ้นมี 3 ประเภท กล่าวคือ 1. การประชุมสามัญ ซึ่งต้องจัดทุกปี เพื่อพิจารณาเลือกตั้งและถอดถอนกรรมการ รับรองงบดุลและงบกำไรขาดทุนประจำปี และพิจารณากิจการปกติทั่ว ๆ ไป 2. การประชุมวิสามัญ เพื่อพิจารณากิจการที่เร่งด่วนและเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งผู้มีสิทธิเรียกประชุมคือ กรรมการและผู้ถือหุ้น และในกฎหมายบางประเทศ คือ ฝรั่งเศส อังกฤษ อเมริกา ยังยอมให้ผู้สอบบัญชีและเจ้าหน้าที่ของบริษัท เช่น ประธานบริษัท สมุห์บัญชีเรียกประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นได้ 3. การประชุมผู้ถือหุ้นชั้นเดียวกัน ซึ่งมีได้ในกรณีหุ้นของบริษัทแบ่งออกเป็นหลายลำดับชั้นและข้อบังคับของบริษัทอาจกำหนดให้เรื่องบางเรื่องที่มีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นชั้นใดชั้นหนึ่ง โดยเฉพาะในอำนาจการตัดสินใจ เฉพาะผู้ถือหุ้นชั้นนั้น

กระบวนการประชุมผู้ถือหุ้นที่สมบูรณ์ จะต้องประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การส่งหนังสือบอกกล่าวนัดประชุมซึ่ง เป็นเงื่อนไขขั้นแรกของกระบวนการประชุมใหญ่ การส่งหนังสือนัดประชุมต้องส่งล่วงหน้าไปยังผู้ถือหุ้นให้ได้อย่างน้อย

ตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดและต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ ประชุมและสภาพกิจการที่จะประชุม ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถือหุ้นได้มีโอกาสพิจารณาถึง เรื่องที่จะทำการประชุมและ เตรียมตัวสำหรับเรื่องที่จะประชุมลงมติต่อไป การส่งหนังสือนัดประชุมอาจยกเว้นได้ถ้าผู้ถือหุ้นทุกคนยินยอม

2. องค์ประชุมและวิธีดำเนินการประชุม องค์ประชุมผู้ถือหุ้น คือ จำนวนผู้ถือหุ้นที่น้อยที่สุดที่เข้าร่วมประชุมแล้วทำให้ที่ประชุมสามารถปรึกษาหารือ กิจการต่าง ๆ ได้ เนื่องจากมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นมีผลผูกมัดผู้ถือหุ้นทุกคนแม้จะไม่ได้เข้า ประชุมด้วยก็ตาม กฎหมายประเทศต่าง ๆ จึงกำหนดจำนวนองค์ประชุมไว้โดยมี หลักเกณฑ์ 2 แบบ คือ กำหนดว่าต้องมีจำนวนหุ้นรวมกันอย่างน้อยเท่าใดหรือกำหนด ว่าต้องมีผู้ถือหุ้นเข้าประชุมอย่างน้อยกี่คน

วิธีดำเนินการประชุม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องประธานที่ประชุม การประชุม ที่ไม่ครบองค์ประชุมและการเลื่อนประชุมก็เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องปฏิบัติตาม กฎหมายและ ข้อบังคับ

3. การลงมติ คือ การแสดงเจตนาหรือคำตัดสินของผู้ถือหุ้นใน เรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งได้มาจากการออกเสียงลงคะแนนผ่านที่ประชุม โดยมีการปรึกษาหารือกัน ดังนั้นการลงมติเวียนให้ผู้ถือหุ้นทุกคนลงนามโดยไม่มีการประชุมจึงทำได้ เฉพาะในกรณีที่กฎหมายหรือข้อบังคับอนุญาตให้ทำได้

ผู้ถือหุ้นทุกคนมีสิทธิที่จะออกเสียงลงมติดังกล่าวก็ได้ตามที่ตนพอใจ ทั้งนี้ เพราะผู้ถือหุ้นใช้สิทธิดังกล่าวในนามตนเองและเพื่อประโยชน์ของตนเอง มิใช่เป็น ตัวแทนของบริษัทและผู้ถือหุ้นอื่น ๆ จึงไม่มีหน้าที่ที่จะต้องเข้าประชุมหรือลงมติไปน

ทางที่เป็นประโยชน์ต่อบริษัทหรือผู้ถือหุ้นอื่น แต่อย่างไรก็ดี กฎหมายของประเทศต่าง ๆ ได้ยอมรับข้อยกเว้นทฤษฎีดังกล่าวโดยมีการยกหลักความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็นหลักที่ใช้อำนาจหน้าที่ของกรรมการว่าจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เพื่อผลประโยชน์ของบริษัทมาปรับใช้กับการออกเสียงลงมติของผู้ถือหุ้น โดยยังให้อิสระแก่ผู้ถือหุ้นที่จะออกเสียงอย่างใดก็ได้ที่ตนเห็นว่าสมควร เมื่อนั้นที่ที่มีต่อผู้ถือหุ้นอื่น นอกจากนั้นยังได้มีการยอมรับทฤษฎีคุ้มครองผู้ถือหุ้นฝ่ายข้างน้อย โดยมีหลักเกณฑ์ว่าผู้ถือหุ้นฝ่ายข้างมากจะออกเสียงลงมติไปในทางที่ฉ้อโกง กดขี่ หรือเอาเปรียบผู้ถือหุ้นฝ่ายข้างน้อยไม่ได้ ข้อยกเว้นทฤษฎีที่ว่าผู้ถือหุ้นจะออกเสียงลงมติไปในทางใดก็ได้โดยมีการนำหลักสุจริตและหลักคุ้มครองผู้ถือหุ้นฝ่ายข้างน้อยมาปรับใช้นี้ กฎหมายอังกฤษได้บัญญัติไว้ในตัวบทกฎหมายอย่างชัดเจน ส่วนอเมริกา ไทย เยอรมัน ฝรั่งเศส ไม่มีตัวบทกฎหมายชัดเจนโดยตรง แต่ในทางปฏิบัติของศาล ได้มีการนำหลักนี้มาใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดีอย่างแพร่หลาย

ผู้ถือหุ้นอาจมอบฉันทะให้ผู้อื่นออกเสียงแทนตนในการประชุมผู้ถือหุ้นได้ โดยจะต้องทำหนังสือตั้งผู้รับฉันทะให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด นอกจากนั้นกฎหมายบริษัทสหรัฐอเมริกายังได้รับรองให้มีการทำการมอบฉันทะแบบเพิกถอนไม่ได้ เพื่อเป็นสิ่งตอบแทนการได้รับประโยชน์หรือเพื่อเป็นหลักประกันหนี้

สิทธิของผู้ถือหุ้นในการลงมติ เป็นสิทธิพื้นฐานที่ติดมากับตัวหุ้นและผู้ถือหุ้นทุกคนย่อมมีสิทธินี้ ดังนั้น การจำกัดสิทธิการลงมติของผู้ถือหุ้น จึงทำได้แต่เฉพาะกรณีพิเศษ โดยกฎหมายอาจกำหนดไว้ หรือผู้ถือหุ้นอาจทำความตกลงกันโดยเฉพาะในรูปแบบข้อตกลงระหว่างผู้ถือหุ้น และข้อบังคับที่จะออกเสียงลงมติไปในทางใดก็ได้

มติในกิจการบางเรื่อง กฎหมายจะกำหนดให้ต้องนำไปจดทะเบียนกับทางราชการเพื่อเป็นหลักฐานด้วย กิจการเหล่านี้มักเป็นกิจการที่สำคัญมีผลกระทบต่อโครงสร้างของบริษัทและต่อบุคคลภายนอก เช่น การตั้งและถอดถอนกรรมการ การเพิ่มทุน ลดทุน การควบกิจการ เป็นต้น ในส่วนของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะหุ้นส่วนและบริษัทของไทย ได้มีการกำหนดระยะเวลาการจดทะเบียนนี้เช่นกัน แต่ในทางปฏิบัตินายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจะรับจดทะเบียนมติแม้เกินกำหนดเวลาดังกล่าว ถ้ามีเหตุผลที่รับฟังได้เพราะการพิจารณาจดทะเบียนนี้เป็นดุลยพินิจของนายทะเบียน

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทย ได้กำหนดให้มีการจำกัดสิทธิการลงมติได้โดยอนุญาตให้ข้อบังคับกำหนดได้ว่า จำนวนหุ้นต้องรวมกันเท่าใดจึงจะออกเสียงลงคะแนนได้ เพื่อไม่ให้ผู้ถือหุ้นรายย่อยใช้สิทธิออกเสียงหรือคัดค้านในที่ประชุมอันอาจทำให้การประชุมวุ่นวาย นอกจากนี้ หากผู้ถือหุ้นทำผิดหน้าที่หรือแบบแผนวิธีการในการประชุมตามที่กำหนด กล่าวคือ ยังชำระค่าหุ้นไม่ครบตามที่บริษัทเรียกร้อง ผู้ทรงใบหุ้นผู้ถือไม่นำใบหุ้นมาวางต่อบริษัทก่อนเวลาประชุม หรือผู้รับมอบฉันทะไม่ได้นำหนังสือตั้งผู้รับฉันทะไปมอบแก่ประธานในที่ประชุมก่อนเวลาประชุม และในกรณีผู้ถือหุ้นมีส่วนได้เสียพิเศษในข้อที่จะลงมตินั้นซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมในการออกเสียง กฎหมายได้จำกัดสิทธิไม่ให้ออกเสียงลงมติเช่นกัน ส่วนกฎหมายบริษัทของสหรัฐอเมริกาได้บัญญัติรับรองให้มีการจำกัดสิทธิการลงมติโดยการทำข้อตกลงระหว่างผู้ถือหุ้นได้ ซึ่งตามกฎหมายไทยไม่มีบทบัญญัตินี้ในกฎหมายลักษณะหุ้นส่วนและบริษัท

มติที่ประชุมผู้ถือหุ้นที่เกิดจากการประชุมที่ผิดแบบระเบียบตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับกำหนดไว้ อาจถูกกรรมการหรือผู้ถือหุ้นคนใดคนหนึ่งร้องขอให้เพิกถอนได้

แต่เนื่องจากเนื้อหาของมติประเภทนี้สมบูรณ์ เพียงแต่วิธีการประชุมเพื่อให้ได้มาซึ่ง มตินั้นไม่ถูกต้อง จึงถือว่ามตินี้มีผลสมบูรณ์จนกว่าจะเพิกถอน ซึ่งตามประมวลกฎหมาย แห่งและพาณิชย์ของไทยกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีเพื่อเพิกถอนไว้ 1 เดือน และของ ญี่ปุ่นกำหนดไว้ 3 เดือนเป็นต้น ในประเทศที่ใช้ระบบ Civil Law เช่น ไทย ญี่ปุ่น เยอรมัน จะมีบทบัญญัติให้เพิกถอนมติที่ผิดแบบระเบียบนี้ไว้อย่างชัดเจน แต่ใน ประเทศที่ใช้ระบบ Common Law เช่น อังกฤษ สหรัฐอเมริกา จะไม่มีบทบัญญัติ ดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ การเพิกถอนมติจึงต้องอาศัยหลักเกณฑ์ทั่วไปในการฟ้องคดี

ในการประชุมผู้ถือหุ้นจะต้องมีการจดยางงานการประชุมและข้อมติ ทั้งหมดไว้ด้วย ซึ่งกฎหมายให้สันนิษฐานว่าเป็นหลักฐานอันถูกต้อง

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนได้มุ่งศึกษาถึงปัญหากฎหมาย 4 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับวาระการประชุม

ปัญหาว่า วาระการประชุมควรชัดเจนเพียงใด วาระการประชุมที่ว่า " เรื่องอื่น ๆ " นั้น กิจการที่จะนำเข้าสู่ที่ประชุมผู้ถือหุ้นโดยอาศัยวาระดังกล่าว ควรเป็นกิจการประเภทใด

2. ปัญหาเกี่ยวกับองค์ประชุม

2.1 ปัญหาว่าในกรณีผู้ถือหุ้นบางส่วนเดินออกจากที่ประชุมทำให้ผู้ถือหุ้น ที่เหลืออยู่ไม่ครบองค์ประชุม ผู้ถือหุ้นที่เหลืออยู่จะประชุมต่อได้หรือไม่

2.2 ปัญหาว่าผู้ถือหุ้นเพียงคนเดียวซึ่งถือหุ้นครบเป็นองค์ประชุมได้ จะประชุมคนเดียวได้หรือไม่

3. ปัญหาเกี่ยวกับการลงมติ

3.1 ปัญหาว่าการลงมติจะทำได้โดยไม่มีการประชุมได้หรือไม่

3.2 ปัญหาว่ามติที่ประชุมจะมีผลทันทีที่ผู้ถือหุ้นได้ลงมติหรือเมื่อได้นำมตินั้นมาจดทะเบียนกับเจ้าหน้าที่ทางราชการ

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับคำว่า "จำนวนเสียงทั้งหมด" ในมาตรา 1194 เรื่องมติพิเศษว่าหมายถึงจำนวนทั้งหมดของอะไร

3.4 ปัญหาว่าการจำกัดสิทธิการลงมติโดยทำในรูปข้อตกลงระหว่างผู้ถือหุ้น หรือข้อบังคับและการออกหุ้นที่ไม่มีสิทธิออกเสียงกฎหมายรับรองให้ทำได้เพียงใด

3.5 ปัญหาว่ามติที่ประชุมผู้ถือหุ้นที่ไม่สุจริต ว่าง เอาเปรียบผู้ถือหุ้นฝ่ายข้างน้อย และมติที่ไม่มีเหตุผลอันควรไม่ทำให้บริษัทได้ประโยชน์มากที่สุดสามารถเพิกถอนได้หรือไม่

3.6 ปัญหาว่ามติที่ได้จากการประชุมที่ผิดแบบระเบียบตามกฎหมาย หรือข้อบังคับซึ่งอาจเพิกถอนได้ตามมาตรา 1195 สามารถให้สัตยาบันได้หรือไม่

4. ปัญหาเกี่ยวกับการมอบฉันทะให้ประชุม มีปัญหาว่าการมอบฉันทะชนิดเพิกถอนไม่ได้ กฎหมายไทยรับให้ทำได้เพียงใด

สำหรับผลการวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวข้างต้น โปรดดูรายละเอียดในบทที่ 3

ส่วนที่ 2 : ข้อเสนอแนะ

เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนใคร่ขอเสนอแนะแนวทางแก้ไขรวม 5 วิธี ดังนี้

1. ผู้ถือหุ้นกำหนดหลักเกณฑ์การประชุม การลงมติ ที่ชัดเจนและ

เหมาะสมกับลักษณะ เฉพาะของบริษัทนั้น ๆ ขึ้นเอง โดยกำหนดไว้ในข้อบังคับหรือ สัญญาระหว่างผู้ถือหุ้น แต่ทั้งนี้ ข้อตกลงหรือข้อบังคับที่แตกต่างจากที่กฎหมายกำหนด นี้จะต้องถูกจำกัดอยู่ในระดับหนึ่ง คือ ต้องไม่ขัดต่อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบ เรียบร้อยของประชาชน และต้องไม่ขัดหลักการหรือเจตนารมณ์ของกฎหมายในเรื่อง นั้น ๆ เช่น

- กำหนดไว้ในข้อบังคับว่าวาระการประชุมที่ว่า "เรื่องอื่น ๆ" นั้น กิจกรรมที่จะนำเข้าสู่การประชุมผู้ถือหุ้นโดยอาศัยวาระดังกล่าว จะต้อง เป็นกิจกรรม ที่ไม่ได้มีผลกระทบต้อสิทธิหรือประโยชน์ของผู้ถือหุ้น หรือเป็นกิจกรรมที่ตามมากฎหมาย หรือข้อบังคับไม่จำเป็นต้องขออนุมัติจากผู้ถือหุ้นอยู่แล้ว แต่ได้มีการนำเรื่องเข้ามา เพื่อขอมติจากผู้ถือหุ้นเพื่อความแน่นอนยิ่งขึ้น

- กำหนดข้อจำกัดสิทธิการลงมติไว้ในข้อบังคับหรือสัญญาระหว่างผู้ถือหุ้น โดยตั้งอยู่บนหลักว่าจะต้องไม่เป็นการเอา رأดเอาเปรียบจนถึง เป็นการตัดสิทธิผู้ถือหุ้นอื่น โดยไม่เป็นธรรม

2. นำหลักสุจริตตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 5 ที่ บัญญัติว่า "ในการใช้สิทธิแห่งตนก็ดี ในการชำระหนี้ก็ดี ท่านว่าบุคคลทุกคนต้อง กระทำโดยสุจริต" มาปรับใช้ เพื่อแก้ปัญหาในส่วนที่มีการกำหนดรูปแบบ การดำเนิน การประชุมและการลงมติไปโดยไม่สุจริต แต่ไม่มีบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ ที่หุ้นส่วนและบริษัทบัญญัติวิธีการแก้ไขหรือเยียวยาไว้โดยตรง เช่น

- ในการกำหนดข้อจำกัดสิทธิการลงมติดีมีหลักว่าต้องทำโดยสุจริต ไม่เอา رأดเอาเปรียบหรือหลอกลวงให้ผู้ถือหุ้นที่ถูกจำกัดสิทธิต้องเสียหาย

- มติที่กระทำไปโดยไม่สุจริต โกง และเอาเปรียบ ผู้ถือหุ้นฝ่ายข้างน้อยอาจถูกเพิกถอนได้โดยผู้ถือหุ้นที่ได้รับความเสียหายทั้งนี้ด้วย โดยการนำหลักสุจริตมาปรับ

3. ในกรณีปัญหากฎหมายนั้น ๆ แม้เป็นเรื่องเกี่ยวกับหุ้นส่วนและบริษัท แต่ถ้ามีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายลักษณะอื่น ๆ ก็อาจนำหลักกฎหมายในเรื่องนั้นมาช่วยในการพิจารณาและนำมาปรับใช้เพื่อแก้ปัญหานั้นได้โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยแต่กฎหมายหุ้นส่วนและบริษัทเพียงประการเดียว เช่น

- ในการมอบฉันทะแบบเพิกถอนไม่ได้ เพื่อเป็นหลักประกันหรือเป็นการตอบแทนที่ผู้รับฉันทะให้สินเชื่อแก่ผู้มอบฉันทะ สามารถทำได้ โดยนำหลักกฎหมายเรื่องสัญญาต่างตอบแทนมาพิจารณาปรับใช้

4. ในกรณีกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ มีทฤษฎีหรือหลักการรองรับอยู่หลายหลักและมีความขัดแย้งกัน ก็จะต้องพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละหลักเสียก่อนแล้วจึงเลือกว่าหลักใดเหมาะสมที่สุด

- ปัญหาในการนับองค์ประชุมกรณีผู้ถือหุ้นเดินออกจากที่ประชุม และทำให้ผู้ถือหุ้นที่เหลืออยู่ไม่ครบองค์ประชุม ซึ่งมีปัญหาว่าจะทำการประชุมได้ต่อไปหรือไม่นั้น หลักเกณฑ์การนับองค์ประชุมแบ่งออกเป็น 2 แนว แนวแรกคือ ให้นับองค์ประชุมเมื่อเริ่มประชุม และอีกแนวคือ องค์ประชุมต้องมีอยู่จนถึงขั้นลงมติตั้งนั้น จึงต้องพิจารณาข้อดีและเสียของแต่ละหลักแล้วจึงตัดสินว่าควรใช้หลักเกณฑ์ใด

- ปัญหาว่าผู้ถือหุ้นคนเดียวจะประชุมได้หรือไม่ ก็ควรพิจารณาถึงผลดีและเสียของการประชุมคนเดียวเสียก่อน

- ปัญหาว่า การลงมติโดยไม่มีการประชุมจะทำได้หรือไม่ ควรจะต้องพิจารณาถึง ข้อดีและเสียของการจัดประชุมและการทามติ เวียนให้ผู้ถือหุ้นลงนาม โดยไม่มี การจัดประชุมเปรียบเทียบกัน

- ปัญหาว่าการออกหุ้นที่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน จะทำได้หรือไม่ ก็จะต้องพิจารณาทฤษฎีที่ว่าผู้ถือหุ้นทุกคนมีสิทธิออกเสียง เปรียบเทียบกับหลักความยินยอมของผู้ถือหุ้นที่จะให้ออกหุ้นเช่นนั้นได้ และหลักว่าหุ้นที่ไม่มีสิทธิออกเสียงนี้ควรออกในรูปหุ้นบุริมสิทธิ เพื่อจะได้รับค่าตอบแทนพิเศษชดเชยกับการถูกตัดสิทธิออกเสียง โดยพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละหลักและ เลือกว่าหลักใดเหมาะสมที่สุด

- ปัญหาการให้สัตยาบันที่ได้จากการประชุมที่ผิดแบบระเบียบจะทำได้หรือไม่ ก็จะต้องพิจารณาทฤษฎี ในเรื่องการจัดการบริษัท โดยผู้ถือหุ้นฝ่ายข้างมาก เปรียบเทียบกับทฤษฎีคุ้มครองผู้ถือหุ้นฝ่ายข้างน้อย . เพื่อหาข้อดี ข้อเสียของแต่ละทฤษฎี

5. สำหรับข้อเสนอแนะ วิธีสุดท้ายที่ผู้เขียนเห็นว่าน่าจะแก้ปัญหาด่าง ๆ ได้ อย่างมีประสิทธิภาพก็คือ ในการตีความและการใช้กฎหมายความต้องวิเคราะห์ โดยคำนึงถึงทฤษฎีกฎหมายและ เจตนารมณ์ของ ตัวบทกฎหมาย นั้นเป็นสำคัญ (มิใช่ เจตนารมณ์ของผู้ร่างกฎหมาย) ซึ่งจะทำให้กฎหมายมีความยืดหยุ่นได้ตามสภาพการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลง และปัญหาด่าง ๆ ก็จะได้รับแก้ไขอย่างถูกต้องตามหลักการของกฎหมายนั้น ๆ ทั้งนี้ โดยอาศัยหลักมาตรา 4 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ว่า " อันกฎหมายนั้น ท่านว่าต้องใช้ในบรรดากรณีซึ่งต้องด้วยบทบัญญัติใด ๆ แห่งกฎหมายตัวอักษร หรือตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้น ๆ "